

Ny generalsekretær

Gleder seg til å lede igjen

Bjørnhild Fjeld

Leif Gabrielsen

Med bakgrunn som organisasjonspsykolog, offiser, forsker og sykehusdirektør, skulle han være godt skodd for jobben som generalsekretær i Norsk Psykologforening. Den 2. mai møtte Ole Tunold på jobb i sekretariatet.

NY GENERALSEKRETÆR: En leder kan være autoritær eller konfliktsky, men det beste er noe midt imellom, sier Ole Tunold.

Jeg møter den nye generalsekretæren et steinkast unna hans nye arbeidsplass i Oslo. Legenes Hus i Akersgata 2 rommer fire ganger så mange ansatte som Psykologforeningens lokaler i Kirkegata 2, men Tunold føler på ingen måte at han går verken til fienden eller lillebror.

Han kommer dessuten til en organisasjon med mer optimistisk stemning enn på lenge, ettersom det nylig ble kjent at det blir innført en forsøksordning i to fylker som gir psykologer rett til å sykemelde. Dette har vært en av de viktigste sakene for Psykologforeningen i mange år, og forsøksordningen regnes som et viktig gjennombrudd.

– Personlig mener jeg retten vil forenkle det jeg oppfatter som en unødvendig, byråkratisk rutine i dagens ordning. Dessuten er det trolig en viktig, men overmoden anerkjennelse av psykologers kompetanse, sier Ole Tunold.

Ukependler til Paris

I de siste årene har han hatt en forskerstilling i Legeforeningen, samtidig som han har ukependlet til diplomatkona og de tre barna i Paris.

Det blir nok godt å slippe å være så mye borte fra familien, og ikke minst slippe pendlingen, tror Tunold. Og etter noen år uten ledende stillinger gleder han seg til igjen å kunne bekle en sjefsjobb.

– Jeg har vært både konsulent og leder, og har helt klart følt det mest tilfredsstillende å være leder. Det er fint å kunne gi råd, men for meg er det enda bedre å kunne gjennomføre rådene, følge prosessen helt til mål, sier Ole Tunold.

Jobben i Psykologforeningen var ikke den eneste han søkte på, men det var ikke noen vanskelig avgjørelse for Tunold å takke ja til stillingen som generalsekretær.

– Jeg håper og tror at jeg i denne jobben får brukt mer av meg selv enn jeg gjør i den jobben jeg går fra, sier han.

Grepet av psykologien

Tunolds CV viser en lang og mangfoldig karriere. Han startet utdannelsen i Forsvaret, og tjenestegjorde som offiser før han gjøv løs på psykologien.

– Det var ganske tilfeldig at det ble akkurat det. Det var vel det minst uinteressante av det jeg måtte lese på forberedende, sier Tunold, om hvorfor han valgte å studere seg frem til en embetseksamen i psykologi, med vekt på organisasjonspsykologi.

Senere ble han mer og mer grepet av faget. Etter endt utdanning i 1989 fikk han en stilling ved Institutt for energiteknikk (i Halden) som forsker i tverrfaglig team med utvikling av menneske-maskin-systemer for prosessovervåking av blant annet kjernekraftverk. Tunold følte ganske snart at det ble for mye maskiner og for lite mennesker etter hans smak, og valgte å bli konsulent. Først bedriftsrådgiver i firmaet Habberstad Rekrutteringer, deretter seniorrådgiver i A.T. Kearney.

Sykehusdirektør i seks år

Det var greit å være konsulent, men Ole Tunold hadde nok en leder magen, og da sjansen bød seg, søkte han den ledige stillingen som direktør ved Rjukan sykehus. Etter tre år i sjefsstolen flyttet han til Kongsberg og ble direktør ved Kongsberg Sykehus og senere administrerende direktør i Helse Blefjell HF.

– Er det en fordel å ha bakgrunn fra psykologien for å være en god leder?

– Det er ikke nødvendigvis noen fordel, og i hvert fall ingen forutsetning. Det finnes mange gode ledere som ikke har peiling på psykologi. Det sies om psykologer at de oftest er veldig balanserte i sin argumentasjon, at de veier for og imot, og ser begge siders syn. Men som leder må man jo ofte ta avgjørelser som noen vil like og andre vil mislike.

Feminist

Ole Tunold overtar sjefsstolen i Psykologforeningen etter den glødende feministen Tove Beate Pedersen. I så henseende tror han ikke det vil bli så stor forskjell:

– Jeg er ganske feministisk selv, sier han. Da kona, som er ansatt i Utenriksdepartementet, i 2002 ble utstasjonert på Norges generalkonsulat i St. Petersburg, var det derfor helt naturlig for den

daværende sykehusdirektøren å bli med på flyttelasset. Disse tre årene ble blant annet brukt til å studere russisk og ledelse, engasjement i Østersjørådet og jobb som visekonsul. Da familien flyttet videre til Paris, ble Ole Tunold ukependler. Når de nå flytter til Oslo til sommeren, regner han med at han er kommet hjem for godt.

Med på flyttelasset hjem fra Paris har Ole Tunold og kona med seg tre barn på henholdsvis 3, 8 og 10 år. De har alle bodd i utlandet så lenge at de ikke husker hvordan det var å bo i Norge.

– Det blir nok en overgang for dem også, men de kan jo språket, i hvert fall muntlig, så det er jeg sikker på kommer til å gå smertefritt. Selv om det kan virke spennende og eksotisk å bo i utlandet, er det jo også begrensende å bo i en storby som Paris. Så sann sett kommer det nok til å være positivt for dem å flytte «hjem».

Overgangen fra fransk til norsk skole kommer nok til å merkes, men Tunold synes ikke den franske skolemodellen er så mye å trakte etter, selv om de nok har det stillere i klassen i Frankrike enn i Norge.

Tunold regner ikke med at han kommer til å få problemer med å fylle verken arbeidstid eller fritid etter «hjemkomsten». Tre barn og lederjobb vil nok kreve sitt, men han håper å kunne få gått mer på ski enn han har gjort de siste årene.

Interessert i arbeidstakerne

En leder kan være autoritær eller konfliktsky, men det beste er noe midt imellom, mener Tunold. En viss dose overbærenhet er ikke å forakte, det blir sjelden et godt arbeidsmiljø dersom sjefen lager konflikter og store saker ut av den minste ting.

– Lederen må vise interesse for arbeidstakeren, uansett hvor stor organisasjon man leder, og hvilke yrkesgrupper man er leder for. Alle arbeidstakere har behov for å bli sett, enten de er renholdere eller professorer, selv om professorene nok vil være flinkere til å tiltvinge seg taletid.

– *Mange nye ledere begynner å endre på ting med en gang de overtar sjefsstolen. Kommer du til å gjøre det?*

– Man skal ikke endre bare for å endre, for en endringsprosess er i seg selv sjelden positiv. Bare se på helsereformen, den har fortsatt ikke gått seg til. Men det kan også være skadelig å la ting skure og gå, hvis det ikke fungerer, sier Tunold.

OLE TUNOLD (50)

- Født i Stavanger, vokste opp i Arendal. Flytter til Oslo til sommeren, etter å ha bodd i utlandet i de siste seks årene, og ukependlet til og fra Paris i to og et halvt år
- Utdannet psykolog og kaptein i Forsvaret, samt språk- og lederutdanning
- Har vært blant annet sykehusdirektør, konsulent og forsker